

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,
ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

End of Fast. Even though some opinions hold that once we finish *Maariv* on Friday night, the fast is automatically over, we hold like the **RMA** (4) that one must wait till *Tzeis Hakochavim* to start *Kiddush*. This is assumed to be [at our latitude NY, NJ, OH etc.] 42 minutes after sunset. Many of those who wait 72 minutes for nightfall are lenient this time, in order not to prolong the fast. Prolonging the fast is not just hard for people but also is not *Kavod Shabbos* to remain in a hungry state. Many make *Kiddush* and *Hamoitzie* right away and then sing *Sholom Aleichem* and *Aishes Chayil* in order not to enter into *Shabbos* in an afflicted state which is undesirable, as per the *Gemara* (5).

Tasting Shabbos Foods: Many people taste the *Shabbos* foods on *Erev Shabbos* to make sure they are properly seasoned for *Shabbos* and there is also some Kabbalistic accomplishment by the above tasting. On public fast days, one cannot taste the food unless there is a real need to do so in honor of *Shabbos*. In such cases, one can taste a small amount [less than a *k'zayis*], chew it and then spit it out, all without making any *berachos* (3).

he ambushes (he) וארב לו וקם עליו" the *pasuk* the דרשן how the רבנן ר"ש between and מתולקת The *Gemara* brings - "כל קבוע במחצה על מחצה דמי" (he ambushes and rises against him). ר"ש learns it is teaching us that one is not חייב מיתה for killing a *Yid*, unless he was מתכוון specifically for the person that he ended up killing. The רבנן hold that as long as he was מתכוון to kill a ישראל he will be חייב even though he killed a different *Yid*, because מתכוון. However, this *pasuk*, notwithstanding the above *halacha*, teaches us that if someone throws a rock into a crowd of 10 people and we don't know who he intended to kill, even if they are 9 Jews and 1 *Goy*, since the people are קבוע we don't go ריב בתר ריב and say he probably had in mind to kill a *Yid*, but instead we view the crowd as 50-50 *Yisraelim* and *Goyim*, because כל קבוע במחצה על מחצה דמי it remains a doubt who he intended to kill and since ספק נפשות להקל פטור. Rashi says this is the מקור of the rule מחצה על מחצה דמי.

The Gemara [גיטין] discusses one who sent a שליח to be מקדש an unspecified woman on his behalf and the messenger died before returning. Since we don't know who he ended up being מקדש for him, this משלח is אסור to all women, as they may be related (ערוה) to the woman he is officially married to. תוס' says this is only a קנס because really he may rely on רב and any אישה he decides to marry, he may assume she is from the רב that is not related to his unknown wife. תוס' says that we can't say that all women should be אסור to him מדאורייתא because of the רב that is not related to his unknown wife. כל קברי כמזבח because we have a כלל that we only say this if the איסור is לעצמו ויכיר לעצמו and the היסור יכיר לעצמו.

The **רמב"ם** (הל' רוצח פ"ד, ה"א) *paskens*, "ממתכן להרוג את זה והרג את זה פטור". The **ראב"ד** argues and says this is against the רבנן and follows ר"ש who is איד. The **כסף משנה** is also bothered by this *psak* and he learns that really the רמב"ם does hold like the רבנן that in essence he would be חייב but says he is פטור because היתראת is not שייד and that's why he *paskens* he would not get ב"ד. **שמוען שקאפ** asks, according to **ר' שמוען שקאפ**, מיתת ב"ד because of the דיין קביע we say it is a 50/50 and we are מייקל in the case where one throws a stone into a group of 9 *Yidden* and 1 *Goy*, because of the דיין קביע we say it is a 50/50 and we are מייקל and say it's as if he didn't have in mind to kill a *Yid*, but our concern here isn't to determine who is in the group, because they are all visible and not a doubt, rather our objective is to determine what the thrower's intention was. If so, why don't we follow the rule of probability and say פירוב על פירוב the stone will hit a *Yid* because they are the majority, even though they are קביע ר' שמוען? ר' שמוען explains that the דיין is not on who the rock will fall on, but on what place the rock will land. Once we have to look at the area, we need to ascertain who is occupying the area and need the count of people in the area. Since for that the דיין קביע tells us that this place is occupied by a 50/50 תערובות of people, we can't say he had כוונה for a *Yid*.

(1) שער הציור תקנה (2) מרומי שדה להנציב, ר"ה יח:
(3) משנה ברורה תקנו (4) רמ"א או"ח רמט (5)
עירובין מא:

“Yehuda was paraphrasing the words of his father Yaakov, and why he cannot part with his youngest son Binyamin. In truth, although he mourned him, Yaakov never believed that Yosef actually died because if he was dead, he would have come to him in a dream. Since he hadn’t seen him until now, it’s a sign that he was not dead. Thus, Yaakov said, *‘He was torn apart’* but because *‘I haven’t seen him until now’* in a dream, I know he is not dead.”

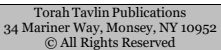
A Wise Man would say: “How would your life be different if you decided to walk away from gossip and verbal defamation? Let today be the day. Speak only the good you know of other people and encourage others to do the same.”

! כבוד התפילה

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

לע"נ אבי מור ר' יעקב אליהו ב"ר
אליעזר ז"ל ה' טבת ואמ' מורח' חיה
ולדא ב"ר ברוך ע"ה. י"א טבת, תנצב'
Dedicated by the Gordon Family

ההלקת נרות שבת 4:13 | זמן קריאת שמע / מ"א - 9:01 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:37 | סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:23
זמן לתפילת מנחה גדולה - 12:25 | שקיעת החמה שבת קודש - 4:32 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 5:22 | צאה"כ / לרבינו תם - 5:44

courtesy of myzmen.com

מאת הגה"צ רבי גמליאל חכון רבעוביץ
שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

דינש אליו יחידה ... ואל ידר אפך (פר"ה) - החצלה מוחלי מחלוקת בינך?
 ונה ייחודה דיע שמדבר עם משה למלך; ובפעל בוד לדר אליו קשות, ולדעות
 לפניו את טענותיו בשפה מרודה, על אף שמדבר כך דילג על כבוד המלכות, ודרו וזו בעצ
 דשה, מדוע אל וזל כבוד המלכות? דיי ענינש בשר נלמה אף בשבצורה, וצעק וזל שום
 שיש שיתרו אלוילדער, רבו הסכמים שגם יביע על כך, וזלמה אל בוד בו ודרד?

ויל שיהודה תהבנו והבין שהנהגתו של יוסף כלפי' אחיו מביחה שיש ליוסף טענה מסוימת עליהם, ומשום מה אינו יכול לגלותה, ולכן מדבר עמדם בשפת דרשים' מתוך תקווה שהאחים הקדושים יבינו את רצונו מתוך מעשיו. וכיון שבפועל לא עמדו האחים על דעתו ולא הבינו למה נטפל דוקא עליהם, רצה יתירה להכריח את יוסף שיפרש שיהיה הבין שלשם כך עליו לדבר בידות ולדרוש מענה על כל הנעשה עמדם, כי אוד שיטיף יופי' בהנהגת המלכות ויגדלו באוני' כל הנמצאים במחוצת יוסף את צעדו ע"כ שמחשיבים במצרים על לא עוול בכפם או ציטרו זסף בעל כרחו להחזיק את מולכו, ובתהבירו ציטרו להתגבר על הנמצאים כדי לפרש את המעוון תחת תחבולותיו, ומתוך כך יבינו גם הם את טענותיו כלפיהם ואת הנומל' עליהם המוטל כדי לרצותו ולהגיע למצמק השווה.

יחדך ארץ לימור התורה, שגם עלינו ללכת בעקבותיו של ייחודו, ואם תראה שזולתך מתכוון להצד את צעדיך, ומוזנח כל מיני דרכים להתגבל בך, תבין שאין זהו מתגבל עליך ודגם, ומן הסתם תגלה בסביבתך איזה צער שרוסב לו, ועל כן מן הראוי שלא תבער אתך יתיכך, ולא תדבר עליו מאחורי גבו, רק זאת עשה ויחיד, פנה אליו בעצמו, ושאל אותו: יום מומינים ומודעו שניה תיחייסותך כלפיך לדעו, ואו שביב כל זה נדמה לו ששעולתו זה, ומתוך כך תוכל ליישב את דעו ולחברו כל שלל כינות כלל לצדו באותה מעשה.

לַעֲמֹדִים מֵאֵת חֹדֶשׁ אֲבָרְהָם דִּנְטָל
אֲבִישׁוּן שְׁלִיטָא, בְּעַמ'ס שְׂדֵה אֲבָרְהָם

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחָיו גִּשּׁוּ נָא אֵלַי וְיִגְשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר
מִכְרַתֶּם אֹתִי מִצְרַיִם (מֶ-ד) - מִדּוֹעַ יוֹסֵף הַצִּדִּיק וְכֹה לַחַיִּית הַמֶּלֶךְ
פִּי'שִׁי: "גִּשּׁוּ נָא אֵלַי" - רָאָה אֹתָם נִסְגּוּגִים לְאֶחָדֵיהֶם אֲמֵר עֲשִׂיוּ אִתִּי נִכְלָמִים
קָרָא לָהֶם בִּלְשׁוֹן רֶכֶה וְתַחֲנוּגִים. וְהִרָאָה לָהֶם שְׂהוּא מְהוּל, עִכ"ל. דְּרִי יוֹסֵף הִרָאָה אֶחָיו
שְׂהוּא מְהוּל, לַחַיִּית הַמֶּלֶךְ שְׂהוּא אֵלַי. (וְכִבֵּר דְּנֹי מִפְּרִשִׁים לְבָאָר הִיכִי מוֹכַח מִזֶּה שְׂהוּדֵיהִי
שְׂהוּא שְׂהוּדֵיהִי אֶחָיו, דְּרִי אֲמֵר לָהֶם מִצְרַיִם שְׂכָל מִי שְׂרָדָה אוֹכֵל צִידִךְ לְמֹלֵל אֶת־
צִמְצוּמוֹ. עַי' דְּבִרֵי הַמְּפִרְשִׁים שׁוֹכ' כִּמְה מְהוּלָּחִים בִּזְהוּ).

אמנם איתא בדברי הורד אופן אחר לבאר מה היה כוונת יוסף בזה שחררה להם שוהא מהול, שאז הכוונה כפשוטו רק להורות שהיו יוסף ואחיהם ו'ל הוורד (ה'א) דף כ"ג ע"ב): "ואימר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ואימר וגו', וכי אמאי קרי להו וראו קריבין הוו בגייה אלא בשעתא דאימר לון אני יוסף אחיכם תוודו דחמו ליה במלכו בעלגאה אמר אסר מלכו דא בגין דא רוחנא ליה גשו נא אלי ויגשו דאחוי להו האי קומא דמליה אסר דא גרמל ליה מלכו דא בגין דנטירית לה מכאן אוליפנא מאן דנטירית ליה דא קיימא מלכו אתנטירית לה, מנלן מבעו דתחביב (רות ג' יג) ח'ה י'ה שכיב עד דבקר דרוה מקטרג ליה יצירה עד דאומי אומאה ונטירית להאי ברית גין דא כזה דנפקוק

Monsey Edition

אז שכלל לא היית זה שביצע את הפעולה המצערת, וכך ישוב השלום לשרוד ביניכם
מחדל זה של יהודה רואים גם כן מתוכן טענתו אל יוסף, דהנה בפרשה הקודמת

גם האחים בעצמם הודו שבמידה רימאז וגביע באמתחתו של אחד מרם ציטרכו גם הם להתחייב בעונש, ואם כן, איזה פתוח פה מצא יהודה לבקש על נפשו של בנימין? ואיך שאכן מצאו את הגביע באמתחתו? מה גם שדודוף אורחים כבר הקיל על עונשם ועל עונשם ולא ביקש כי אם לקחת את בנימין לעבד ולא להמיתו. האץ אם כן היה ביכולתו של יהודה לבוא שוב בטענה ולבקש על שדודו של בנימין? ובנוסף רואים שלא טען שאף חטאו של בנימין מצדיק את עונשו, רק טענה מחדה היתה בפיו. שאבי הנער לא יסבל את כובד העונש המתמלים על, ועלול ח'י למות מרוב עצבות נפש, ולמה עלה על דעתו שטעננו? ויתרה יוסף לבכות את בנימין? וכי ראה אף פעם ששופט בשר ודם יזכה את הפושעים כי שלא ציטורו חריבם?

אך האמת הוא שיהודה לא חזר כלל מהכרעת השבטים שעל גונב הגביע וכלל הכוונה להיענש, וגם לא ביקש כלל שישלחו לחטאו של בנימין במידה והוא אכן היה הגנוב. כל טענתו היתה שגם אם אסאכן מצאו הגביע באמתות בנימין אך כאן כי אם עליה שפלו להחזיק ידע יורה שיר בנימין לא היתה במעל, ויבדק היה לו שהגביע ידוע גם ליסוף, וכפי שכבר חזו בפגישתם הקודמת, שהיו מבקש עליה עליו. על כן היתה טענתו ליסוף להחזיק בדרכי ישר ולשחררו, וזהו שדיב אודות אביו חזקו לפשרה, כי רק אן ניווכח אם יש צדק בטענתו ואם אכן ארויים הם לעונש, כי ייתכן שאי יורה ביכולתם להצטרך ולהסדיר חרונ מעליהם. אבל כל עוד שאינו מגלה חטאם ידעו רבם שמדובר רק בעליהם ויבטחו דא אכן ראו לו להתחשב גם באביו חזקו ולא שפור נקי.

מלכין שליטין על כל שאר מלכין ומלכא משיחא דאתקרי בשמא דקודשא בריך הוא, "ע"כ.

ומבואר מר"י הוזהר, שכונות יוסף הצדיק היה ליישב התמיהה הגדולה שהיה
ללאחיו. שבעיני אחיו היה פלא גדולה, מהיכן וכה יוסף לדחות המלך בשליטה
הגדולה. הרי הם חשבו שהיה עבר, אז במקום אחד שהוא שפל מאוד מאוד. ולא עוד,
אלא אחיו חז"ל שאחיו יוסף בקשו למצא את יוסף הצדיק בשוק של וונות. ולא עוד,
ששבנימיס מצרים כתוב "שאין עבד מולך ולא לובש בגדי שרים", א"כ האחים
שממרו אותו לעבד, וא"כ בראי לא פלה על דעתם שיוסף הצדיק יהיה מלך, ועל
זה היה פלא גדולה בעיניהם מה קרה פה.

ועל זה אמר להם יוסף התי' לכל הך פלא "גשׁו נא אלי", ודראה להם שהוא ממחול, ודראה להם שהיה שומר הברית. ולא נכשל בעון עריות, הגם שמצרים היה במקום מלא נות, מ"מ עמד בכל הנסיונות של קדושה, ולא נכשל. וכיון שעמד בכל הנסיונות, מכח זה זה להיות מלך. דבר אשר בדרך הטבע לא שייך כלל וכלל, אבל כדוהו הכח במי שעומד בהני נסיונות של קדושה, וזוכה לדברים אשר לא שייך בכלל דרך הטבע. וישו ללמוד מכאן, גודל השכר בראי עלמא במי שעומד בהני נסיונות בדרך קדושה, ואינו מסתכל בדברים האחרים, ועומד בכל שאר הנסיונות בענין השקדושה. ודרי הוא וזוכה לדברים שהם למעלה למעלה מדרך מדרג הטבע!

מעשה אבות ... סימן לבנים

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מברתם אתי הנה כי למחיה שלחני אליהם לפניהם ... (מה-ה)

When *Yosef Hatzaddik* finally reveals himself to his brothers, they are shocked and frightened. He tries to console them by telling them it was not their fault. “*It was not you who sent me down here, but Hashem; He has made me father to Pharaoh, master of his entire household, and ruler throughout the entire land of Egypt.*”

R’ Yerucham Levovitz ז”ל, Mashgiach of Mir, quotes the **Rosh in Orchos Chaim** who teaches that when someone commits an offense against us, thta person feels guilty and we must not consider it a sin if the person wishes to excuse himself in front of us. We find an example of this in Yosef’s response to his brothers. Imagine how the ten brothers felt. They took Yosef, intending to kill him. In the end, they sold him into slavery. Their behavior toward him was almost inexcusable. What can they say to him now? What kind of apology can they hope to offer under such circumstances? Yosef tells them, “You did not sin toward me. It all turned out for the best. This was all part of the Almighty’s Divine plan. You were just pawns, puppets in the hands of the puppeteer.” Yosef was attempting to relieve his brothers of their unbelievable burden of guilt. This, says R’ Yeruchem, demonstrates the pristine quality of the *middos of Yosef Hatzaddik*.

The crowning glory of the renowned **Gerrer Rebbe, R’ Pinchos Menachem Alter ז”ל (Pnei Menachem)**, aside from his great devotion and prodigious depth in *Torah* learning, was his extraordinary *middos*. To properly appreciate his genius in *Torah*, one had to himself be a *Gaon* in *Torah*; to properly appreciate his exalted level of *avodah*, one had to himself be deeply connected to *avodah*. With regard to his *middos*, however, every individual - from the greatest *Gedolim* to the simplest of *Yidden* - were overwhelmed at his deep sensitivity, humility and kindness.

The *Gerrer Rebbe* was tasked with answering hundreds of *shailos* each day. People sought advice on a wide variety of matters, ranging from halachic to health issues and *chinuch*, etc. One of the unique things about the *Pnei Menachem* was his ability to see the question in a totally different light than it had been presented by the petitioner, as illustrated by the following story: One particular *Gerrer shtiebel* was remarkably successful. In the few years since its founding, it had welcomed many new *yungeleit*. A constant *kol Torah* reverberated throughout the building and the unique atmosphere of vibrant Chassidic camaraderie was a constant presence.

Due to its popularity and constant growth, it became extremely crowded. The *shtiebel* leadership decided that it was imperative to build an addition as they simply did not have enough room in their present accommodations. Plans were drawn up, money was collected and raised, and the *shtiebel* embarked on an ambitious expansion and renovation.

When the renovation was nearing completion they were faced with a question. In the old *shtiebel* the *aron kodesh* had been centered in the middle of the eastern wall, as is customary in most *shuls*. In the newly expanded *shtiebel*, however, the *aron kodesh* was no longer in the center of the wall, but located a bit off to the side. There were those who felt that in order to ensure that the *aron kodesh* would be centered, as is traditional, a new one should be built. Others, however, were of the opinion that the *shtiebel* should not take on additional financial obligations - especially since the bank account had been emptied as a result of the construction. They felt that an *aron kodesh* toward the side of the room was not such a terrible thing.

The question was brought to the *Gerrer Rebbe*. How should they proceed? How surprised they were to hear the *Pnei Menachem’s* answer, one that showed how the *Rebbe* viewed the entire question through a different set of values.

“*Chas v’shalom!* How can you even think to cause pain to a fellow *Yid*?!” the *Rebbe* replied agitatedly. “Think for a second about the feelings of the person who donated the original *aron kodesh* in memory of a loved one. He invested so much money and so much effort into donating that *aron kodesh*. If you demolish the original *aron kodesh* and build a new one, that *Yid* will certainly be pained.” A decision based on *middos tovos*. (Excerpted from “The Pnei Menachem” by R’ Avrohom Birnbaum)

וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל ... וכתוב עליו ליוסף ... וכל בית ישראל ... (יהושע לז-ה)

Yechezkel HaNavi was instructed to take two sticks and inscribe the names Yehuda and Yosef on them. He was then to place the sticks near one another whereupon they fused together into one, symbolizing the eventual unification of the two Jewish kingdoms, *Malchus Yehuda* and *Malchus Yisroel*. Why was *Malchus Yehuda* referred to as “*Bnei*” *Yisroel* while *Malchus Yisroel* was referred to as “*Bais*” *Yisroel*?

R’ Meir Simcha HaKohen ז”ל (Meshech Chochma) explains that “*Bnei*” *Yisroel* denotes a male connotation, whereas “*Bais*” *Yisroel* implies a female connotation. *Malchus Yehuda* was called *Bnei Yisroel* since it housed the *Bais Hamikdash* and was considered the “main” kingdom in *Eretz Yisroel*. *Malchus Yehuda* also merited that all the Jews

were *Oleh Regel* there on the three *Regalim*. The *mitzvah* of *Aliyah L’rege*l was only required for men while the women stayed home. On the other hand, *Malchus Yisroel* was called *Bais Yisroel*, with its female connotation marking a clear reference to the women who stayed home and are considered the “*Ikeres HaBayis*” - the mainstays of a Jewish home.

Men and women have different roles in life. *Hashem* allowed both Jewish kingdoms to exist since they were each meant to serve a different purpose in life. Ultimately, in the times of *Mashiach*, *Hashem* will fuse the two kingdoms allowing those roles to be served by one merged kingdom, similar to the how men and women marry and utilize their individual strengths and roles to create a fused, wholesome Jewish home.

וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ... ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה וגו' (מג-ד)

Yosef’s meticulousness and honesty with regard to ensuring that all the monies earned from their abundant stock went directly into Pharaoh’s coffers, was incredible. He was every country’s dream “Minister of Finance” in every possible way. It is with this introduction that we must analyze the *Gemara in Pesachim* (119a) which states that Yosef hid three treasures. The first was found by Korach. As we know, Korach was fabulously wealthy. The second was found by Antoninus. The last one has not yet been found and will remain hidden until *Moshiach’s* times. How can we understand this fabulous personal wealth of Yosef’s, when we see how scrupulous Yosef was and would not take even an extra penny for himself?

I heard the following explanation in the name of the *Posek Hador, R’ Yosef Sholom Elyashiv ז”ל*. The three treasures referred to are not literal ones. They represent non-monetary treasures. The first “treasure” was the ability to be *mechanech* his children in the ways of *Hashem*, even during impure times and in contaminated places, as Yosef proved with his own children. That was found in the times of Korach. The wife of און בן פלג uncovered her hair, knowing full well that the *Bnei Korach* would avoid her like the plague, and move on! The second “treasure” was תורה בגלות. That was found during the times of Antoninus, enabling *Rabbeinu Yehuda HaNasi* to learn in peace, and author the *Mishnayos*, which saved *Hashem’s* children תורתו. The last “treasure” was the *middah of achdus* which Yosef displayed, uniting his brothers as one, at last. This third *middah* won’t be discovered until אחריית הימים when we will all be united, כאיש אחד בלב אחד when we will be *mesaken* the סטא *Sinas Chinam*. As the *posuk* in ישע' says, "אפרים לא יקנא את יהודה, ויהודה לא יצור את אפרים",

As we still find ourselves at war, *Klal Yisroel* has demonstrated its ability to put aside our differences and unite as one single nation. May we continue uniting, ending any previous discord and may this be a catalyst to bring the final *geula*. ב.ב.א

משל למת הדבר דומה

ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלקים ... (מה-ה)

משל: There was a terrible storm at sea that wrecked a ship full of passengers. Unfortunately, only one lone survivor made it to shore alive. Upon arriving onshore, he realized that it wasn’t an inhabited island but rather a small parcel of land in middle of the vast ocean. He asked *Hashem* for help.

After waiting a long time and no help seemed to be arriving, he decided to build himself a makeshift hut with the destroyed bits of the shipwreck.

Every day he invested a great deal of energy searching for food. He tried various ways to make signals in the sand in the hope that someone would notice him on the deserted island. But as the days turned into weeks, he began to lose hope. He constantly scanned the skyline for *Hashem’s* helping hand, but try as he might, the situation seemed hopeless.

אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך (מג-ד)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

The **Chizkuni** writes that the words, “שית דו על עיניך” are not to be understood literally, but are referring to a person’s “*ayin*” - his fountain, or essence, as in “עין יעקב” in *V’zos Habracha* (33-28) where it refers to the personification of what Yaakov stood for. Here, *Hashem* assures Yaakov that in Yosef he will have a suitable successor. He will take care ably of all of his needs.

The literal meaning of these words is that Yosef will pass his hands over Yaakov’s eyes when his father dies. *Chazal* tell us how *Rebbi* used to pass his hand over his eyes when he said *Shema* (ברכות יג) and the **Shulchan Aruch** (סא-ה) rules that we do this to help us concentrate. The **Zohar** suggests a deeper meaning: “*This is the SECRET of Krias Shema.*” This secret, says the **Kol Aryeh**, is based on the *Gemara* (פסחים ג) that עולם הזה and עולם הבא are different in the fact that here one recites the blessing "הטוב והמטיב" on good news and "דין האמת" on bad news, whereas in the next world only the *beracha* of "הטוב והמטיב" is recited. Why? Because in this upside down and deceitful world (עולם השקר), we are often deluded into believing that what is comfortable is “good” and what is painful is “bad.” This is absolutely FALSE because everything that *Hashem* does is truly GOOD. We see this from the words, “*Shema Yisroel*” - Hear Yisroel, “*Hashem Elokeinu*” - *Rachamim* (mercy) and *Din* (strict judgment), “*Hashem Echod*” - is all ONE: they are both mercy! Who, if not Yosef understood that often in life, what appears to be “bad” is really good. After being hated by his brothers he was sold down to *Mitzrayim* only to become the viceroy of Egypt, the one responsible for saving millions of people from starvation, including his very own family!

And so when we recite *Krias Shema*, we cover our eyes not to be distracted by the illusions of this false world, and to focus on the truth. Our eyes see so many things that make no sense to us. We must cover our eyes and reach into our souls where the truth can be found that everything *Hashem* does is good. This is the message that Yosef can “*place upon his father's eyes.*”